

VASS ÉVA

HALLGATÁSOD KAGYLÓ KÖRÜLÖTTEM

*átszakítottad a felhők hálóját
most
hogyan meritjük árokba a vasárnapokat
hallgatásod kagyló körülöttem
tüdönkből beteg halakat sodor ki a csend*

*NEM ENGEDJÜK BE A ZENÉT!
mossunk ki magunkból minden futamot
mossuk ki magunkból az ázott napokat
néztem a karmesteri pálca
utolsó suhanását
(te táncolni akartál a víz
sötét zománcán
zöldezüst kékségbe húztál
s becsukódott felettünk a tenger)*

*fejemben izzad minden gondolat
mint félresikerült szindarabplakát
a gőzfürdő falán
két hete szikláról ugrott velem a bánat
most
mozdulatlanságában már nagyra nőtt*

MAGAMBAN

*kikötök magamban —
horgonyom a csend
kezemben csónakok hallgatnak
árnyékot hozó sziklákon érzem a
napok meleg koppanását
hangodban szárad a só
túlevelű magánhangzók fénylenek*

*meggyűjtöm magamban
az induló hajót
árbocán szigetre gondolok
álmaimból kagylók pattognak
(gyufásdobozba gyűjtöd őket)*

*kikötök magamban —
partom az éj
s ujjunk hegyén forr a tenger*

MEDITÁCIÓ

*fogsorom közé
szorítom magam
mikor
éjjel kisiklanak
a redőnyök
felvillanyzott játéukban
széttörnek a tánclépések
csak
kerékpárjáról visszaforduló
egyetlen emlékem
ép még
mögötte
patkókként hullnak
belőlem
a szavak*

*mert nehezek
a levelek is
torkomig ér
a hallgatásod
befefeketedik
az idegcsillapítók
dobozába*

*szájüregükben
a frissen pörkölt kávé
illatával
mennek el mellettem
az emberek —
életnagyságú
plakátnak
képzelem őket*

MÉG EGY NAP A NYÁR

1.
*átlyukasztott
kavicsot találtam*

*miközben cipeltem
a gumiágyat
(tűdöm levegője
lapul benne)*

tompán
puhán)
oxigén nélkül
gumiágy lennék
keresném
tüdöm bal szárnyát
tompán
puhán

átlyukasztott
kavicsra találnék

2.

hosszúra nyúlott alvásunk
a hullámok alatt
féltél
hogy éles kajakommal
áttöröm a felszínt

hasítsuk fel a tengert
repedéseiben
mi is csigák lennénk
vagy kagylók
vagy kövek

3.

még egy nap
a nyár
kezemben szorítom
ujjaim közt kisiklik
félek

félek a visszafordulástól
leegyszerűsített zárósorokban
üres emlékezés
karkosárról lemaradt
tulipánok
(talán egyszer
rákerül pirosságuk)

4.

ülök az úton
és nézem
hogyan költözik ki
a konzervdobozból
a játék
leáll a forgalom
csendet gurít
a lépcső

egy konzervdobozból
költözik ki a játék

5.

sós kézzel
lógatjuk a szabad napokat
s otthon
eső után
eldőlnek
nagyanyám kardvirágai
vajszínüket elhosszítják
a felhők